

**Roberti Tvrneri Viri Doctissimi Professoris In Academia
Ingolstadiensi Orationvm. Volvmen ...**

Turner, Robert

Coloniae Agrippinae, 1625

11. De scientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69519](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-69519)

plificanda, tam serio fecerunt, id vos pro fide, quæ ex medio cœlo fluxit, non dico amplificanda, sed defenda, vindicandaq; contra inimicos crucis Christi, nec sponte, nec rogati fecistis. *Dixi.*

ROBERTI TURNERI
ORATIVNCVLA X. ANTE
Disputationem Theolo-
gicam.

Locus iste non fert orationem fusam de laude Theologiæ: nam cum hic locus sit rerum, sit dignitatis, sit maiestatis cuiusdam, stulte aperiretus tricis nugisq; verborum. Solent quidam præfati multa de laude Theologiæ, quæ eos ornat, sed solent peruerse, non ad normam: res enim Theologicæ cum habent normen speciemq; virginis, si comantur, polian- *Non vir-*
tur, externæq; orationis veste ornentur, vix est, vt fu- *ginum sed*
cum quendam meretricium (qui à Theologiæ vultu *meretricium*
debet longissime abesse) non præ se ferant. Quare de *est sese*
Theologiæ laudibus nihil dicam, imo omnia dicam, *comare,*
si id verbulo monuero, Theologiæ laudem summam esse, non velle laudari: eamq; tanquam virginem, tum summe ornari, cum nihil ornetur. Sed ludo, vobisq; &
mihi præcerpo tempus: in re ergo ipsa ponamus vestigium. *Dixi.*

ROBERTI TURNERI
ORATIO XI. ANTE DISPUTA-
TIONEM Philosophicam, De
Scientia.

Nihil est in rebus extra controuersiam, quas res natura defixit in oculis, visus in animis omnium config-

confirmavit, illas stulta peruvicacia vocat in discep-
tionem, nec disceptat vñquam: de sole sunt tenebrae
an luceat; de niue sunt turbæ, an albeat: quid sole
scurum, niuem nigrum loquor? potest vel ille non
cere, vel hæc non albere: nouæ nunc scholæ antiquæ
parturiunt monstrum: quod? Sciunt quidam non eis
scientiam: si sciant, vincuntur esse scientiam: si
sciant, cur sunt stulte obstreperi? . . . . .

Cætera desunt.

ROBERTI TURNERI
ORATIO XII. ROMÆ AD ILLV
strissimum Cardinalem N. ante disputa-
tionem Philosophicam.

ET si natura res vniuersas machinata est ea siue a
te affabre, vt mireris formam; siue cura benevol-
vt ames indulgentiam: tamen semper Patrum me-
moria fuerunt, ac hac nostra ætate sunt, qui huius tan-
peritæ artificis per pulchras effigies oratione defor-
mant, seu potius indulgentissimæ matris singularem
benevolentiam incesto ore turpissime polluant: cle-
mat Anaxander naturam esse imbecillem, quod homi-
nem quendam quasi sui aureum partum tot mortis ga-
neribus exposuerit, vt aliter eum non videatur posse
de natura se munire: ridet Democritus naturam esse stultam
opiniones diuersæ. quod hominis vitam ineptiis quibusdam ac nugis re-
fuserit, ac vndique impleuerit, vt videatur iam confu-
critis. tuisse non mundum ad hominis dignitatem, sed puen-
Heracliti lium næniarum quoddam instituisse theatrum ad de-
seram, quod vita hominis tot vndique malis tanquam
spinis implicata est ac intersepta: vt videatur hic mun-
dus non alio nomine tanta varietate pictus belle
quam vt omnium malorum lerna in eo tectius inclui-
lateri